

3de zondag van Pasen A

Lc. 24, 13-35

De Franse filosoof Jean Guitton schrijft in één van zijn boeken: “Als ik het Evangelie in één enkele episode zou moeten samenvatten, dan zou ik het verhaal van Emmaüsgangers kiezen”. Dat is een keuze waar ik me helemaal in kan vinden. Wie goed kijkt en luistert naar wat er gebeurt, ontdekt dat hier eigenlijk een Eucharistieviering beschreven wordt.

Vooraleer deze wereld te verlaten en naar zijn Vader terug te keren, heeft Jezus gezegd: “Ik ben met u alle dagen tot aan de voleinding der wereld”. Elders zegt Hij: “Waar twee of meer verenigd zijn in mijn Naam, daar ben Ik in hun midden”. Toch geven veel kerkmensen die indruk niet echt, noch in het dagelijks leven, noch als wij Eucharistie vieren. Zoals de Emmaüsgangers “herkennen wij Hem niet”. Hoe komt dat?

Om te beginnen kunt ge Jezus alleen herkennen met de ogen van uw geloof. Zoals de Emmaüsgangers beschouwen wij het verhaal over Jezus misschien wel teveel als iets dat voorbij is, dat behoort tot het verleden. Zoals de leerlingen van Emmaüs laten we ons misschien teveel opsloppen door beslommeringen en zorgen over de toekomst. De verwachtingen van de Emmaüsgangers zijn niet uitgekomen zoals zij zich hadden voorgesteld: “En wij leefden in de hoop dat Hij degene zou zijn die Israël ging verlossen!” Maar die hoop is schijnbaar ijdel geweest.

Wanhoop en ongeloof zijn zaken die onze ogen versluieren, die onbekwaam maken om God op het spoor te komen en zijn aanwezigheid te merken. Waar het ons misschien teveel aan ontbreekt om Jezus’ aanwezigheid waar te nemen, is geloof. Het is precies dat wat Jezus de Emmaüsgangers verwijt: “O onverstandigen die zo traag van hart zijt in het geloof aan alles wat de profeten voorspeld hebben”

Hoe probeert Jezus die situatie recht te zetten? “Hij verklaarde hun wat er in al de Schriften over Hem geschreven stond”. Hij doet voor zijn twee metgezellen wat de Kerk doet in de Eucharistieviering, in de lezingen en de preek. En dat heeft in feite maar één doel: tot geloof brengen en het geloof versterken. Daar is echter één ding voor nodig bij de toehoorders: openheid. Wie hier komt met een hart dat gesloten is en een hoofd vol vooroordelen kan beter thuis blijven, want God breekt nooit met geweld in in iemands binnenste.

Die uitleg die Jezus geeft en de lezingen in de Mis hebben als doel: voorbereiden op de daadwerkelijke ontmoeting met Jezus; verlangen doen groeien. Dat horen we de Emmaüsgangers ook zeggen: “Brandde ons hart niet toen Hij onderweg tot ons sprak?” De leerlingen hebben nu honger naar meer. Vandaar ook hun dringende verzoek aan die vreemdeling wanneer die verder wil gaan: “Blijf bij ons, Heer”.

Als Jezus dan vervolgens in feite precies hetzelfde doet als op het Laatste Avondmaal: brood zegenen, breken en hun aanreiken, vallen de schellen van

hun ogen en herkennen zij Hem. Als ge de brug wilt slaan met de Mis: we zitten dan bij de consecratie en de communie.

Op het einde van het Evangelie staat er nog dat de twee leerlingen opstonden en terugkeerden naar Jeruzalem. Dat lijkt logisch natuurlijk na wat hen overkomen is. Maar er zit meer in. Ondanks het feit dat het al laat was en ze waarschijnlijk ook moe waren, leek niets hun belangrijker dan te gaan verkondigen dat Jezus leeft en dat ze Hem hebben ontmoet. De brug naar ons vandaag is simpel. Iedere Mis sluit af met “Gaaf nu allen heen in vrede”. Eigenlijk is dat een slappe vertaling van het “Ite missa est”. Letterlijk betekent dat: ga nu, ge wordt gezonden. Dat is de verwachting die de Kerk koestert ten aanzien van ons: dat we zouden getuigen van ons geloof, zowel in woorden als in daden. Als we dat wat meer in de gaten zouden houden en ons ook effectief zouden laten leiden door het Evangelie in ons doen en laten zou dat niet alleen ons eigen geloof versterken maar ook een enorme boost geven aan de parochie. Want velen die hier niet zijn zouden dan opnieuw gaan zien: wat die katholieken geloven is geen sprookje waar ze zelf nog maar amper in geloven: ze doen wat ze geloven en ze geloven in wat ze doen, en het maakt hun nog gelukkig ook. Geef toe: betere reclame bestaat er niet. Amen.

Johan Goris, pastoor